

SİYASET İHTİRASI VE DİN İSTİSMARI

□□□□

Şeytanın ikiz tuzağı: DİN İSTİSMARI VE DİN DÜŞMANLIĞI

“Din” gibi kutsal ve kurtarıcı öğeler, bütün Milli ve Manevi değerler, tarih boyunca istismar edilmişlerdir. Dindar görünerek, “*Allah’ın eri ve manevi görevli*” geçinerek insanları aldatırmek ve onların sırtından şöhret ve servet edinmek, hem etkili, hem de zahmetsiz bir sahtekârlık geleneğidir. Bu din istismarcılarıyla, samimi dindarları ayırt etmek de kolay değildir. Hatta riyakârlık yaptıkları ve takva rolü oynadıkları için; din istismarcıları, sade dindarlardan daha fazla rağbet görmektedir. Şeytan bile, Hz. Adem’le Havva’nın akıllarını; hayırhah rolüyle, *onların ebedi cennetlik olmalarını istiyor öğüdüyle* çelmiştir.

Günümüzde, din istismarcılarının en yaygın ve maalesef en saygın kullanıldığı alanlardan biri de siyasettir. İnsanlar, dindar kimselere güvendiklerinden ve başlarında dini bütün insanları görmek istediklerinden; bazı siyasetçiler, oy avcılığı hedefiyle “*Dinin hamisi ve havarisi...*” pozisyonuna girmektedirler.

“Din düşmanlığı” istismarı!

Bazı kişilerin; bu sahtekârlık ve istismarından ürkerek, hatta nefret ederek; dine ve dindar kimselere önyargılı hareket etmesini fırsat bilen veya zaten dinsizliği benimseyen kesimlerin oylarını kapırmek isteyen partiler ve siyasiler de, bu sefer DİN KARŞITI ve din istismarcılarını suçlayıcı söylemlerle, başka bir istismara yönelmektedirler.

Ülkemizde çok yaygın olarak görülen “DİN İSTİSMARI”yla, ATATÜRK İSTİSMARI, bunun en tipik örnekleridir. Bu olguyu fark eden Siyonist ve emperyalist merkezler, bu sefer her iki parti ve kesimleri de kendi çıkarları doğrultusunda organize ve manipüle edip kullanma yoluna gitmektedir.

Dindarlık kılıfını ve Allah’ın adını kullanarak insanları aldatmak!

“Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah’ın va’adi Hakk’tır (her dediği olacaktır); öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldaticı(lar) da, (Kur’an’ın ayetlerini, Peygamberin hadislerini istismar edip eğrilterek ve kendisine Hakk dostu havası vererek) sizi Allah ile aldatmasın. (Bundan sakının ki, en yaygın ve maalesef saygın bir sahtekârlıktır.)” (Fatır: 5)

Rabbimizin; biz Müslümanlara önemli uyarılarda bulunmasına, gizli ve sinsî tehlikeleri hatırlatmasına rağmen, bu İlahî ikazları ciddiye almamak, büyük bir gaflettir. Sebebi de, bize düşman olarak bildirilen şeytanın aldatmalarına kanıvermemizdir. Zira şeytan, Allah’tan kıyamete kadar aldığı izinle; ‘sırât-ı müstakim üzere oturup, insanları aldatmak’ için Allah’ın Zâtına yemin etmiştir. Her Müslüman namazda okuduğu Fatıha Suresi’nin 5. Ayetinde Allah’tan, ‘sırât-ı müstakim üzere kendisine hidayet verilip o nimet verilen yolda olmayı’ dilemektedir. Oysa şeytanın sırât-ı müstakim yolu üzere oturacağını, Rabbimiz bize A’raf Suresi’nin 16. Ayetinde beyan etmektedir. Yani biz her gün sırât-ı müstakimi isterken; şeytan da o yol üzerinde oturarak, o yolun yolcularını bazen Allah’ın adını kullanarak, bazen nefislerini azdırarak, bazen rızık endişesi taşıtarak, bazen mal-mülk arzusunu kamçılayarak, bazen de siyasi arzu ve ihtiraslarını kızıştırarak sırât-ı müstakimden ayırmaya gayret etmektedir. Günümüzde Yahudi-Hristiyan ittifakının; “dinler arası diyalog safsatası ve onların sayesinde dünya barışının sağlanacağı” aldatması da şeytani bir düşüncedir.

Allah’ın adını kullanarak aldatmak; sadece şeytanın işi olmayıp, şeytanlaşmış insanlar da Allah’ın adını kullanarak insanları aldatmaktadır!

Fatır Suresi 5. Ayetinde Allah; “*Ey iman edenler*” yerine “*Ey insanlar!*” buyurarak bütün insanlığı uyarmaktadır. Önce

“bütün insanlara, Allah’ın va’adinin Hak olduğu”

hatırlatılmaktadır. Geçmişte ve günümüzde birçok insan, Allah’ın va’adinin Hak olduğuna ve gerçekleşip ortaya çıkacağına inanmamaktadır. Bundan dolayı Rabbimiz, kesin bir ifade ile

“Allah’ın va’adi Hak’tır”

buyurmaktadır. Yani; ister inanın, ister inkâr edin

“Bu va’ad Hak’tır ve olacaktır!”

emri çok ciddiye alınması gereken bir İlahi uyarıdır.

Ayetteki ikinci İlahi uyarı: **“Dünya hayatı aldatıcıdır.”** vurgulamasıdır. **Rabbimiz; dünya hayatlarını Kur’ani kurallar doğrultusunda değerlendirmeyip, İlahi uyarılara uymayanların, nasıl hüsrana uğrayacaklarını**

ikaz buyurmaktadır. Firavun ve benzeri ilahlık taslayanların;

insanları kendi hükümlerine altına alıp, dünyayı yönetmeye kalkışmalarının hiçbir hayırlı neticesinin olmadığını ve kendi elleri ile kendilerini tehlikeye attıklarını, yine Kur’an’la bizi uyarmaktadır.

Ayetteki üçüncü İlahi ikaz: **“Aldatıcılar, Allah’ın adını kullanarak sizi aldatmasın!”** hitabı, en can alıcı uyarıdır. İşte, günümüzün bütün Müslümanlarının üzerinde en çok durmaları gereken; **“Allah’ın adının kullanılarak aldatmayı gerçekleştirenlerin, sahtekârlık saltanatını”** çok iyi etüt edip anlamak lazımdır.

Bugün insanlık ve Müslümanlar, maalesef Allah ile aldatmanın en zorlu ve yoğun devresini yaşamaktadır. Bu aldatmanın iki temel görünümüne tanık oluyoruz: 1. Kutsal araç yaparak halkın imkânlarını ve taraftarlığını kullanmak. 2. Bazılarının birtakım hatalarını ve noksanlıklarını bahane ederek Dine ve mü’minlere düşmanlık yapmak.

Bu açıdan Türkiye, tarihinin en sıkıntılı ve kahırlı dönemini yaşamaktadır. Evet, can evimize oturmuş zehirli hıyanetler vardır. Bu hıyanetler, cehalet ve gafletin ürettiği yüzlerce azıkla beslenip canavarlaşmaktadır. Siyonizm’in küresel ve organize “aldatma sektörleri”nin faaliyette olduğu bir süreç programlanmıştır. “Dinsiz zulümlere reaksiyon” damarı kışkırtılarak, bu sefer **din adına zulmetme**

süreci başlatılmıştır. Kutsal patentli bu istismar, materyalist darbelerle yaralanmış ve aldatılmış kitlelerin duygularını, “Allah” diyerek sömürmeye kalkışmaktadır. Bu sürecin sona ermesi için; İlahi Kitabın sahtelerine hürmetle, hükümlerine hürmetin yer değiştirmesi lazımdır. Maskeli tâğutlar bunu bildiklerinden, bugün “Allah ile aldatma” çalışmalarını Tarikatlar, Cemaatler ve Diyanet eliyle meşrulaştırma çabasıdır.

İslam, hayatımızın her noktasını kuşatan İlahi ve fitri bir gerçektir. Mübah (serbest, günah sevap konusu olmayan, dünya işi denilen) alanı dahi biz değil İslam belirlemiştir. Bu sebeple mübah alan da İslam'a dahildir, onun kontrol ve belirlenmesine tabidir. Bu nedenle her mü’min, atacağı

her adımın dinine uygun olup olmadığını bilmek ve buna göre hareket etmek mecburiyetindedir. Böyle davranan şuurlu ve sorumlu mü'minlere: "**Sen dini istismar ediyorsun**" denemez. Tam aksine;

"Dinin

gereğini yerine getiriyorsun, kulluk yapıyorsun"

denir.

Peki, istismar nedir ve nasıl yapılmaktadır?

İmanda şüpheleri ve amelde gevşeklikleri bulunan ve münafık tanımına uyan, bu sebeple yapıp ettiklerini dinin kontrolüne tabi kılmayan; ama dindarları kandırmak, onlardan almak istediklerine kolayca kavuşmak, Müslümanların sevgilerini ve nefretlerini yönlendirip yararlanmak için dini kullanmaya, dinin gereğini söylüyor ve yapıyor tavır takınmaya, "din istismarı" denir. Mesleği, mevkii, rütbesi ne olursa olsun her mü'min, gösterişi ve övülmeyi hedeflemeksizin, her durumda inancının gerektirdiği gibi davranır. Bu yüzden ona; "Sen dini istismar ediyorsun" demek iftiradır. Ama inancı ve normal hayatı dinden uzak olduğu halde, belli bir maksadı elde etmek için dini söylem ve eylemleri kullanan kimseler ise din istismarcıdır...

Din istismarının anlamı ve amacı:

"İstismar"; bir kimsenin ya da grubun iyi niyetini kötüye kullanmak, onları sömürüp yararlanmak anlamlarına gelir. "Din istismarı" ise; din sömürsü yapmak, dine ait öğeler ve değerler yoluyla insanları aldatarak maddî veya manevî çıkar sağlamak, yani kendi menfaatleri için dini kullanmak demektir. Tarih boyunca birçok kişi ve grup, dinin insanlar üzerindeki etkisinden faydalanarak çeşitli kazançlar elde etmeyi denemiş, din tüccarlığı yapmaktan çekinmemiştir. Bu kişi ve gruplar, kimi zaman Ayet ve Hadislerin anlamlarını çarpıtıp ilgili olmadıkları şekilde te'vil etmiş, kimi zaman da onları kendi art niyetlerine alet olacak şekilde yanlış yorumlayarak topluma aksettirmiştir. Dini istismar edenlerin bir kısmı ise doğrudan dinin kendisini hedef alıp, insanların İslâm'a yönelmemesi için dini kavramların içini boşaltmayı ve bu kavramları anlam kaybına uğratmayı bir yöntem olarak benimsemiştir. Henüz Peygamberimiz hayattayken Medine'de, Mescid-i Nebvi'ye alternatif olarak bir mescit inşa edilmesi ve Müslümanlar arasında ayrımcılık düşüncesi, din istismarının açık örneklerinden biridir. "Mescid-i Dirâr" olarak adlandırılan bu yapı, Kur'an'da şöyle anlatılır: "*(Müslümanlara ve Hakk dava mensuplarına) Zarar vermek (ve zayıflatmak), küfrü (ve nifak cephesinin gücünü) artırmak, mü'minlerin (Hakka ve hayra hizmet ekibinin) arasını açmak ve daha önce (başından beri) Allah'a ve Resulüne (Hakk Dine ve adalet düzenine) karşı (açıkça) savaş açmış kimselerin (müşrik ve münkir kesimlerin) desteğini gözetleyip (onlardan makam,*

menfaat ve madalya ummak) için, (ayrı) bir mescit (yeni bir merkez, hizip, ekip) kuranlar da var ki: “(Biz bu yeni merkezi ve hareketi yaparken;) İyi ve güzel gayretlerden (ve hayırlı hizmetlerden) başka bir şey amaçlamadık” diye (yalan yere) yemin edeceklerdir. Oysa Allah, kesinlikle biliyor (ve şahitlik edip haber veriyor ki) onlar (yamuklaşmış ve İslam düşmanlarına yanaşmış) yalancı kimselerdir.”[1]

Allah-u Teâlâ,

“Onun içinde asla namaz kılma!”

diye Peygamberimizi uyarmış, Müslümanlar arasında bölücülüğe yol açan bu olayı, kıyamete kadar her zaman ortaya çıkabilecek olan istismar ve fitne hareketlerine karşı uyanık olmamız gerektiği konusunda, bizlere örnek olarak zikretmiştir. Peygamberimizin bu mescidi inşa edenlere karşı verdiği sert tepki, günümüzde din istismarına yeltenenlere karşı nasıl davranmamız gerektiğini bize göstermektedir.

İslâm tarihinde; din istismarı üzerinden kurulan yapılar, “nifak” kavramı ve “münafık” karakteri şeklinde belirlemiştir. Nifak hareketlerinin öncüsü olarak bilinen Abdullah b. Übeyy b. Selül ve çevresinde öbeklenen münafıklar, Medine’nin Hz. Peygamber’e bağlılığını bitirmek ve yönetimi ele geçirmek adına sinsi ve siyasi planlar üretmişlerdir. Görünüşleri, kıyafetleri, oturuşları, kalkışları, ibadetleri, sözleri ve davranışlarıyla mü’min gibi davranan münafıklar; ulaşmak istedikleri nihai hedef uğruna; hile, yalan, iftira, ihanet, ikiyüzlülük, devlete ait bilgileri düşmana sızdırma ve düşmanla iş birliğine girme gibi her türlü yöntemi yürütmüşlerdir. Hz. Peygamber’i öldürmeyi dahi deneyen, kendi üzerinde yaşadığı toprağı pazarlık konusu eden, gerektiğinde de elini kana bulamaktan çekinmeyen nifak hareketleri, sadece siyasi parçalanmayı değil; aynı zamanda inanç, ibadet ve ahlâk alanında yozlaşmayı da hedeflemişlerdir.

“Dini ve Atatürk’ü, emperyalizme peşkeş çekmek...” istismarı

“Günde, binlerce gerekli veya gereksiz bilginin, sıradan yaşamları bombardımana tuttuğu bir dünyada, *ilkeli kalmak, savrulmadan yaşamak ve sarsılmayacak değerler bütünü içinde varlığını korumak zorlaşmıştır.*

Emperyalizmin kontrolündeki genel-geçer değerler bütünü, Nepal’in kuş uçmaz-kervan geçmez bir dağındaki, ‘dünyevi tüm arayışlardan arınmış’ Budist tapınağına ulaştığı an, bir rahipten, ‘yöre halkının el sanatlarını internetten pazarlayan girişimci’ çıkarmıştır. Daha vahimi, artık kimse de buna şaşırılmamaktadır. Pennsylvania’ya sürgüne gitmiş görüntüsü veren, Hocaefendi diye reklam edilen bir şahıs, Amerikan ajanı ve Din tahribatçısı çıkmadı mı? Alınları günde 5 vakit secdeye varıyor diye desteklenen müridleri, 15 Temmuz 2016 gecesi 251 vatanseveri şehit edip, binlercesini yaralamadı mı, kurtuluşun ve bağımsızlığın sembolü ‘Gazi Meclis’i bombalamadı mı, ceplerinde 1 Amerikan Doları bulunmadı mı?

Al sana, Atatürkçü dediğin (sahtekârlar)... Akademisyen Bartu Soral'dan, bazı CHP kurmayları ve solcu figüranları için çok güzel bir tarif duydum: Atatürkçü avcıları!.. Bu tipler, emperyalizmin vereceği göreve hazırdır ama Hocaefendi(!) nasıl memleketin mütedeyyin kesiminden adam devşirmişse, kendine Atatürkçü diyen kesiminden emperyalizme eleman devşiren kadrolardır.

Bakınız; Mustafa Kemal üzerinden milyonlar kazanan yazarın, TV sunucusunun örtbas ettiği kirli ittifakları neden hiç tartışılmamıştı?

Adam mazbatasını aldığı gün, *Barzani'nin TV'sinde*; Selahattin Demirtaş gibi 53 kişinin katlinin azmettiricisini, yere göğe sığdıramamıştı ama kimseden çıt çıkmamıştı!

Adam, parti Genel Başkan Yardımcısı sıfatıyla ve tam bir Amerikan ağzıyla “S-400 almayın, Patriot alın” buyurmuşlardı ama alkışlanmıştı.

Adam, Mersin milletvekili sıfatıyla, “Türkiye Doğu Akdeniz'de petrol aramasın” demekten utanmamıştı ama karşı çıkan olmamıştı!

İzmir milletvekili bir kadın; “PYD'ye terör örgütü diyebilmek için istihbari bilginin olması gerekir” diye küstahlaşmış ama anlı-şanlı “Kemalist”(!) bir tek yazardan, “ne duyulmamıştı... diyorsun kardeşim sen” uyarısı

Çünkü bu ülkede siyaset ve politika, hâlâ, emperyalizmin ve Siyonizm'in oyuncağıydı. Partiler, “o kötü çocuk, asıl iyi çocuk olan benim, bu oyunu benimle oyna” mantığıyla çalışmaktaydı...” diyen yandaş yazar Adnan Zentürk, AKP iktidarının ve Sn. Erdoğan'ın din istismarını niye hiç gündeme taşımazdı?

Mustafa Kemal Paşa'nın, Millet Meclisi'nin açılışından önce Sultan Vahdeddin'e gönderdiği ve “Amacımız sizi kurtarmaktır.” dediği mektubun mesajları!

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışından üç ay önce, Mustafa Kemal Paşa'nın Ankara'dan Yıldız Sarayı'na, zamanın hükümdarı Sultan Vahideddin'e iletilmek üzere Padişahın başyaveri Naci Bey'e gönderdiği bir mektubu vardır.

Paşa, 19 Ocak 1920'de kaleme aldığı mektubunda; *Kuvâ-yı Milliye'nin tek arzusunun, İstanbul'da kalan Padişahın kurtarılması ve Halife sıfatıyla bütün İslam dünyasında hâkimiyet kurmasının sağlanması*

olduğunu vurgulamaktadır. Daha sonra, arkadaşı Rauf Bey'i yani "Hamidiye Kahramanı" ve Meclis hükümetinin ilk Başbakanlarından olan Rauf Orbay ile eski Valilerden Bekir Sami Bey'i, 'bütün gelişmeleri Sultan Vahdettin'e anlatmaları için İstanbul'a gönderdiğini' yazmakta ve Padişah'tan heyeti kabul etmesi ricasında bulunmaktadır. Büyük Millet Meclisi, bu mektubun yazılmasından üç ay sonra açılmıştır. Anadolu; 23 Nisan 1920'de o güne kadar gerek Selçuklu, gerek Osmanlı devirlerinde, hiçbir vesileyle bu derece tantanalısı yapılmamış dini bir merasime sahne olacaktır. İşgale uğramamış bütün vilâyetlerde Kur'an-ı Kerim hatimleri indirilmiş, Buharî-i Şerifler okunmuş, dualar edilmiş ve asıl büyük merasim, Ankara'da yapılmıştır. Cuma namazı Hacı Bayram-ı Velî Camii'nde kılınmış, namazdan sonra Sakal-ı Şerif ile Sancak-ı Şerif çıkartılmış, ilk meclis binası olarak kullanılacak olan İttihad ve Terakki Kulübü'ne bu dinî sembollerle beraber yol alınmış, binaya girişten önce tekrar dualar edilip kurbanlar kesilmiş ve içeriye kurbanların kanları üzerinden sekilerek girilmiş durumdadır.

Mustafa Kemal Paşa, 19 Ocak 1920'de Padişah Vahdettin'e yazdığı mektubunda: "*Anadolu'daki çabalarımız Padişahın özgürlüğünü ve hâkimiyetini yeniden elde etmekten ibaret değildir, hükümdarı bütün cihanda hâkim kılmaya çalışıyoruz.*"

diyerek, bu arzularının Sultan Vahdeddin'e iletilmesini istiyordu.

"Padişahı kurtarma"

hedefi, sonraki süreçte yaşananlar yüzünden maalesef

"Padişah'tan kurtulma"

halini alacak ve yanlış yorumlanacak ve böylece Cumhuriyet ve devrimler yozlaştırılacaktı...

Mustafa Kemal Paşa, Padişah Vahdettin'e yolladığı ve ağdalı bir üslûpla kaleme aldığı mektubunda, günümüzün Türkçesi ile bakın neler yazmışlardı:

"Padişah hazretlerinin yaveri Naci Beyefendi'ye:

Muhterem Beyefendi,

(Ülke) Varlığını korumak ve geleceğinin selâmetini sağlamak için (Kuvâ-yı Milliye) maddî ve manevî bütün kuvvetlerini birleştirmek suretiyle, Allah'a hamdolsun ki genel siyasi vaziyetimiz üzerinde şükredilmesi gereken iyi vaziyetler oluşturmuş ve özel anlaşmalarla (düşmanlar tarafından) defalarca getirilen taksim arzularını gerçekleştirme zemîninden (onları) uzaklaştırmaya muvaffak olmuş bulunmaktadır. Kuvâ-yı Milliye'nin asıl hedefi ile gayet kutsal gayesi, Osmanlı milletinin en büyük ve en muhterem gerçek temsilcisi olan heybetli Padişah hazretlerini, istiklâlinin ve hâkimiyetinin üzerine gelebilecek her türlü etkiden ve kusurdan korumaktır.

**Temsil Hey'etimiz, sadece Türkiye'nin Padişahı olan ve mukaddes İslâm'ın Halifesi sıfatıyla bütün İslam Âleminin vicdanî bağlılığını yüce makamında birleştirip toplayan efendimiz hazretlerinin değil, bütün Anadolu ve Rumeli'deki, sınırlarımız içerisinde bulunan vatanın her yerinde, hatta bütün İslâm dünyası üzerinde madden ve mânen hâkim ve söz sahibi olmasını; bütün Asya'nın geleceği adına yegâne kurtuluş çaresi olarak düşünerek çalış
malarını geniş bir 'ümme't' siyasetine çevirmiş
, doğrudan doğruya Hilâfet makamının korunmasını ve bağımsızlığını amaç edinmiş durumdadır.**

Ben şahsen, zât-ı âlîlerinin vicdânını, temsil heyetimizi meydana getiren şahıslardan her birine ve özellikle de bu sarsılmaz kanaatimize şahit olarak gösteririm. Vaktiyle Padişahımızın ayak toprağına bizzat kabul şerefine erdiğim zaman arz ettiğim bu düşünce ve bağlılık, Anadolu'da ortaya çıkan ve bütün şerefi ile gücü, Padişahın namlı ismi ile münasebeti bulunan çalışmalarla kuvvetlenmiştir. Meslek ve kanaatimin değişmesinin söz konusu olmadığı esasen yüksek bilgileriniz dâhilindedir. Dolayısı ile bu hususu da Padişahımızın ayağının toprağına tekrar arz edip ulaştırmanızı faydalı görüyorum.

Anadolu'da büyük bir itimat ile arz ettiğim kutsal gaye etrafında teşkilâtını düzenleyip yoğunlaştıran Kuvâ-yı Milliye'nin, artık tamamen ve bütün köyleri de içerisine alacak biçimde şekillendiğini, dolayısı ile Padişahın dokunulmazlığı ve hâkimiyeti uğrunda canını fedâ etmeye, istisnasız bütün milletin güçlü bir anlayışla hazırlanmış olduğunu arz edip müjdelerim. Başta vicdanlarındaki dinleri ve nihâyetsiz bir bağlılık duygusu ve sadakatle hâkim Padişahları olduğu halde, milletin tamamının bugün gösterdiği birlik ve uyum, gelmesi yakın olan barışın şartları hakkında ümitler vermekte olduğu gibi, bilhassa gelecek için de büyük gelişmeler vaad etmektedir. Bir haftadan bu yana toplantı hâlinde

olan İstanbul'daki Meclis'te de aynı gaye ve emeller etrafında, kuvvetli bir çoğunluk hâlinde dayanışma birliği ortaya çıkmıştır. Bütün millî teşkilâtların bu çoğunluğa kuvvetle bağlılığı, hilâfet makamının sahibi olan heybetli Padişahımızın devletle ilgili düşüncelerini, tebâsının mevcudiyetini ve Allah tarafından korunmakta olan memleketinin bütünlüğünü her zamandan ziyade emniyet altında bulundurmaktadır.

Millî teşkilâtımızın yüz yüze bulunduğu amaçlarla, millî ve siyasî konulardaki genel durumumuza ve Padişahın arzularına bağlı olan temel düşüncelerimize dair ayrıntıyı ve açıklamaları Padişahımızın ayağının toprağına yakından arz etmek üzere, eski Denizcilik Bakanı Rauf Beyefendi ile Padişahımızın Valilerinden Bekir Sami Beyefendi, İstanbul'a gittiler. Padişah tarafından kabul edilme şerefine nâil olmalarının sağlanmasını istirhâm ederim. (Ben) Âcizleri, Halife hazretlerinin gökyüzü seviyesindeki sarayının eşiğine, bizzat yüz sürmek şerefinden mahrum kalmanın daha fazla devam etmeyeceği ümidi ve her zaman tekrarladığım sadakat ve bağlılık duygularımın sonsuz olduğunu, Padişahın huzuruna bir defa daha sunmayı başarma fikriyle bahtiyâr olarak, çok yüksek tâzimlerimi takdime aracılık etmenizi rica eylerim efendim. Mustafa Kemal"[2]

Mustafa Kemal bu mektubunda ve Padişaha yönelik iltifatlarında, asla yağcılık ve yaranmacılık yapmamaktadır. Zira bu tavır onun özgürlük karakterine aykırıdır. Öyle ise bu yazdıkları ile sonradan konuştukları nasıl yorumlanmalıdır? Bu konuda bizim kanaatimiz; Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması, çeşitli fesatlıklardan ve fırsatçılardan korunması için, Sultan Vahdettin'in çok büyük bir özveriyle ve Mustafa Kemal'in işini kolaylaştırmak gayesiyle, ülkeyi terk ettiği yolundadır.

"Bütün ilerlemeler, insan fikrinin eseridir. Fikri (beynimizi ve düşünme yeteneğimizi) harekete geçirmek, birinci işimiz olmalıdır. Bir kere millet kendi benliğine hâkim olsun ve düşünebilsin, yeterlidir. Başlangıçta hatalı düşünse de, az zaman sonra bu hatayı düzeltebilir. Fikir bir kere faaliyete başladı mı, her şey yavaş yavaş düzene girer ve düzelir. Fikrin serbest hareketi ise, ancak bireyin düşündüğünü serbest olarak söylemek, yazmak ve verdiği karara göre her türlü girişimde bulunmak serbestisine sahip olmakla mümkün hale gelir." diyen Atatürk'ün işaret ettiği istikamette fikredip düşünenler bunu anlamakta zorlanmayacaktır.

"Bu dincilerin ahlakı mahlakı yok" diyen Cumhuriyet yazarı Barış Terkoğlu'na sormak lazımdı: Peki Dinsizlerin ahlâkı, vicdani ayarı ve duyarlılığı ve insani bir damarı var mıydı?

“Tüm dinler “güzel ahlak” vaaz ederler. İnancını çıkarlardan arındırmayı başarmış insanlar, hem ahlaklı hem de dindar olmayı becerebilirler. Ama konu; din üzerinden örgütlenen, inançları siyasete meze yapan “dinciler” olunca; din, ahlaksızlığın aracı haline mi geliyor dersiniz?.. Öyle ya, son dönemde adı tarikat ya da parti olsun, din örgütlenmelerinden konu açılınca neyi tartışıyoruz? Menzil şeyhinin kaçak Mercedes’ini, Cübbeli’nin duayla açtığı dolandırıcılık devremülkünü, belediyelerdeki rant işlerini... Farkında mısınız, ahlak ile dinci yapılar ne kadar ayrı yerde duruyor.

Nakşibendi Hocaların banka oyunu

Geçen yıl Şubat ayında Cumhurbaşkanı Erdoğan Brezilya’ya gidecekti. Ancak ziyaret son anda iptal oldu. Eğer gitseydi önüne 35 milyon dolarlık bir dosya da konacaktı. Zira tarikatın ve dolandırıcılık suçlamasının aynı anda konuşulduğu bu hikâye, Türkiye’yi yakından ilgilendiriyordu. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde, Faisal İslam Bank isimli Nakşibendi Cemaati’nin para akışını sağlayan bir banka vardı. Yönetim Kurulu Başkanlığı’nı Bensen Safa yapıyordu. İslami kurallara ve Kıbrıs yasalarına göre kurulan bankanın, Lefkoşa’daki şubesinin 3. katında ise bir başka banka vardı. Onun adı da Mondial Bank. Şimdi diyeceksiniz ki banka içinde banka nasıl oluyordu? Mondial Bank aslında Faisal İslam Bankası’nın kurduğu bir yan işletme. Offshore denilen sistemle, müşterilerine vergiden bürokrasiye bir dizi kolaylık sağlıyordu. Kıbrıs’tan Malezya’ya uzanan Nakşibendilik ağının ortasında bulunuyordu. Bankanın binasına girdiğinizde ise sizi Şeyh Nazım Kıbrısı’nın büyük bir fotoğrafı karşılıyordu. 2014 yılında ölen bu “çok renkli” şeyh, “Prens Charles Müslüman oldu” açıklamasıyla konuşulmuş, Kıbrıs’ta Papa ile “dinlerarası diyalog” buluşmasını gerçekleştirmişti. MİT ve Genelkurmay Başkanlığı kayıtlarında “İngiliz ajanı” olarak yer alan Şeyh Nazım’ı bir yerlerden daha hatırlıyorsunuz. Ne tesadüf, tam da Malezya’ya Büyükelçi yapılan ABD vatandaşı AKP’li Merve Kavakçı’nın, bir otel odasında dizinin dibinde oturduğu kişi, Şeyh Nazım’dan başkası değildi.

Diplomatik kriz çıkaran dolarlar.

Tarikatı anlattık, gelelim diplomatik krize neden olan dolandırıcılık dosyasına... Brezilya’da Cristalia isimli, kimya ve ilaç sektöründe yer tutan kritik bir şirket var. Bu holdingin Hollanda merkezli Edgeworth isimli bir iştiraki var. Her şey bu şirketin Kıbrıs’ta Nakşibendilerin Mondial Bank’taki hesabına 40 milyon dolar aktarmasıyla başladı. Buraya

kadar her şey normal görünürken, şirket parasını başka bir adrese yollamak istediğinde kriz çıktı. Çeşitli bahanelerle para bir türlü geri verilmezken, bu sırada şirkete ihtiyaçları için 5 milyon dolar kredi kullandırıldı. Kalan 35 milyon dolar bir türlü alınamayınca iş mahkemeye düştü. Ancak burada bizi ilgilendiren birkaç nokta var. İlki KKTC'nin tanınmama sorunu nedeniyle, Mondial Bank'ın Vakıfbank'ı aracı olarak kullanması. Türkiye'de herhangi bir vatandaş gibi Vakıfbank'ta hesap açan banka, uluslararası para transferlerini Vakıfbank üzerinden gerçekleştiriyordu. Adliye süreçlerinde, Vakıfbank'ın bu olaylardaki rolü ve bankadaki hesap hareketleri tartışma konusu oluyordu. Zira hesap hareketleri incelendiğinde, Mondial Bank'ın Vakıfbank üzerinden her yıl milyonlarca dolar hareketi göze çarpıyordu.

Öte yandan, olayın bir de siyasi boyutu vardı: Zira Cristalia, Brezilya'da devletle yakın ilişkileriyle bilinen bir ilaç tekeli oluyordu. Dünyanın değişik yerlerinde kurduğu iştiraklerle, ülkesine taşıdığı ilaç sanayii devlet tarafından destekleniyordu. Nakşibendiler ile şirket arasındaki ihtilaf bu nedenle diplomatik mesele haline geldi. 2018 Şubat'ında ülkeye gelecek Erdoğan'a, Mondial Bank'ı şikâyet eden bir dosya hazırlandı. Cumhurbaşkanı'nın ziyaretinin başka nedenlerle iptal olması sonrası olay Dışişleri'ne kaydı. Dışişleri'nin talimatıyla Brezilya'nın Türkiye'deki Büyükelçisi, Vakıfbank yöneticileri ve şirketin avukatı, Vakıfbank'ın İstanbul'daki Genel Müdürlük binasında krize çözüm aradı, bulunamadı. 26 Mart 2018'de Brezilya Büyükelçisi, önce Dışişleri Bakanlığı'nda bürokratlarla, ardından Merkez Bankası yöneticileriyle bir toplantı daha gerçekleştirdi. Sonrasında KKTC'nin Merkez Bankası ve bürokratları ile kriz çözülmeye çalışıldı. Hatta baskıların sonunda 1 Ağustos 2018'de Mondial Bank yönetimi ile Cristalia avukatı arasında Cenevre'de bir toplantı yapıldı. Banka, parayı vereceği taahhüdünde bulundu. Ancak beklenen paranın gelmemesiyle ipler yine koptu. Mondial Bank'tan çıkan para hareketlerinin, Kıbrıs'tan Malezya ve Cebelitarık'a doğru uzanmasıyla "kara para aklama" suçlamaları dile getirilmeye başlandı.

Holdingleler, dinciler ve yoksullar.

Daha az bürokrasi ve vergi için Offshore seçen holdingler, Nakşibendi tarikatına dayanarak banka kuran dinciler, akıllara durgunluk veren dolandırıcılık suçlamaları konuşuluyordu. Dincilerin çevirdiği işler bu kez Türk bankacılık sistemine, Türk ekonomisine ve diplomasisine zarar veriyordu. Peki sömürülen yoksul dindar insanlar ne yapıyordu? Hem bu Tarikat bankası, neden ölen şeyhin oğlunun oluyordu? Biz öbür dünyada cenneti düşlerken, o neden bu dünyada saltanat sürüyordu? Bu soruları bir gün soracaklar ve o gün bu düzenin yıkılmış olacağı bekleniyordu!"[3] Evet bu tespitler doğrudu, bu temenniler olumluydu. Ama bu tür sahtekârlıkların ve sömürü çarkının Sosyalist, Kemalist ve Liberalist geçinen hükümetler döneminde ve dinsizler eliyle de yapıldığını niye vurgulamıyordu? Daha da açığı, bu vurgun ve soygun işleminin, temelde

Faizci Bankacılık Sisteminden ve Siyonist Sömürü Düzeninden kaynaklandığını niye söylemiyordu? Ve hele, bu zulüm ve sömürü çarkından kurtulmak için Faizsiz Adil Düzen'i savunanlara niye şeytani bir hırsla ve hınçla saldırıyordu?

Serdar Turgut; “Yılmaz Özdil’den bir abisi olarak istirhamım” yazısında, dolaylı olarak Din istismarcılarıyla, Atatürk istismarcılarının uyuşması gerektiğini hatırlatmıştı!

“AKP iktidara gelir gelmez, bu ülkedeki hâkim düşünme ve hissetme tarzını değiştirmeye girişti. Bu benim desteklediğim bir değişimdi. Cumhuriyetimizin daha sağlam temellere oturması için bunu zorunlu görmekteyim. Sonra her şey umduğum gibi gitmedi ama olsun, o dönemde durum böyleydi. Bu zorunlu yeni Zeitgeist’in (döneme ve konjonktüre uygun düşünmenin) Cumhuriyetimizi (yani Sabataist sömürü ve saltanat sistemimizi) çökmekten kurtardığını ve inançlı insanlar ile sekülerlerin buluşmasının sağlanacağı ve Cumhuriyetin de inançla tam anlamıyla barışacağı bu dönemin, ülke için hayırlı olacağını hep düşündüm ve yazdım. Ülkenin o dönemde bir karşı zeitgeist'e de ihtiyacı vardı. Bunun fikir babalığını, temsilciliğini Yılmaz Özdil'in mükemmel yapmış olduğunu düşünüyorum. Karşıdaki insanların duygularına, düşünme ve hissetme tarzına, Özdil mükemmel sözcülük yaptı, dahası onların ağızına da çoğunlukla laf yerleştirdi.

Zeitgeist Yine Değişebilir!

Neyse bütün bunlar yaşandı bitti, her şey geride kaldı, şimdi, ileriye bakmanın zamanı. Son seçimin sonuçları gösteriyor ki şimdi yine bir Zeitgeist değişimi dönemi yaklaşmak üzere. Yanlış anlamayın, bir iktidar değişiminden bahsetmiyorum. Daha kapsamlı bir değişim söz konusu. Kolektif düşünme ve hissetme tarzımızda bir değişim başladığı işaretlerini alıyorum... Şimdi geldik nihayet Yılmaz Özdil'i neden merkeze koyduğuma... Bu dönemin nasıl yönetileceği, hepimizin nasıl tavırlar alacağı çok önemli olacak. Makulü yakalamak için çalışmalıyız. Hepimiz çok dikkatli olmalıyız. Özellikle Özdil gibi kanaat önderleri, özellikle dikkatli olmalı bu dönemde. Bence Özdil doğru tavır için; çok desteklemekte olduğu İmamoğlu'nu örnek almalı. Onun herkesi, her fikri kucaklayıcı tavırları İstanbul'un gönlünü kazandı. Türkiye'nin asıl buna ihtiyacı var. Bize 'nihayet biz kazandık' sevinçlerine değil, makul bir arada olma arayışı lazım. Sevgili kardeşim Yılmaz Özdil, senden mütevazı istirhamım bundan ibarettir. Sağlıcakla kal. Umarım bir gün rakı masasında buluşuruz ve sohbet ederiz.”[4]

Yani “AKP zihniyeti ve hükümetleri de aslında bize, yani Sabataist seçkinlere hizmet etmektedir. Bu danışıklı dövüş içerisinde, tenkit ve tarafgirliğimizi abartıp, bindiğimiz dalı

kesmemek gerekir. Din istismarcılarının da, Devrim simsarlarının da yuları aynı merkezlerin elindedir. Sağcılık da Solculuk da... İrkçılık da İslamcılık da, bize hizmet ettiği ölçüde ve sürece, bir sorun teşkil etmeyecektir!..”

Bu bay Yılmaz Özdil 24 Nisan 2019 (Sözcü) “Achtung!” başlıklı yazısında: “23 Nisan 1920... Egemenlik, Saraydan alınıp halka verildi!”

diyerek başlamıştı. Oysa bu egemenlik, Atatürk’ün şüpheli ve şaibeli ölümünden sonra, tekrar halkın elinden alınıp bir avuç mutlu azınlığa, Sabataist cuntaya aktarılmıştı. Bay Özdil

“Alman Profesörler Türkiye Cumhuriyeti’ne sığınmaya başladı”

deyip bir sürü isim sıralamış, bunların sıfatlarını ve hizmet sahalarını hatırlatmıştı. Burada da önemli bir gerçeği nedense saklamıştı. 1- Bu profesörlerin tamamı, Alman vatandaşı Yahudilerden oluşmaktaydı. Evet Atatürk akıllı ve insafli bir tavırla onlara kucak açmış ve imkân sağlamıştı. 2- Ama onların, Atatürk’ün ölümünden sonraki din ve devlet tahribatındaki hıyanet rollerini açıklamamıştı.

O günkü ve bugünkü “dönme(z)”lerin ve Sabataistlerin hain kesimlerinin, kendilerini ele veren bazı ortak tavırları vardır:

a) Temelde: İslam’a derin bir öfkeyle düşmandırlar. Ama bu düşmanlıklarını dobraca ve açıkça değil, münafıkça ve alçakça kusmaktadırlar.

b) Genelde: Selçuklu ve Osmanlı’ya sinsi bir nefretle karşıdırlar, her fırsatta saldırırlar.

c) Özelde: Keskin bir cennetmekân Abdülhamid Han gıcıklığı ve ondan intikam hıncı taşımaktadırlar.

d) Tüzelde ise: Erbakan hazımsızlıklarını ve O’nu karalama hırslarını açığa vurmak için bahane aramaktadırlar. “Tüzel”de dememiz, içerideki ve dış ülkelerdeki hıyanet merkezlerinin; Erbakan düşmanlığında müşterek bir tavır takınmalarındandır.

Bu Sabataistlerin hain kesiminin ve din düşmanı çevrelerin sığındıkları başlıca istismar

kılıfları ise şunlardır:

1- Çarpıtıp putlaştırdıkları ve dokunulmazlığından yararlandıkları, yanlış ve alâkasız bir At atürkçülük sahtekârlığı yapılmaktadır.

2- Saptırılan ve yozlaştırılan bir Laiklik yorumlarıyla “şeriat” diye, dini kurum ve kurallara saldırılmaktadır.

3- “Yobazların ve din istismarcılarının haksızlık ve ahlâksızlıklarına karşı çıkılıyor” perdesi altında, “bütün kötülüklerin ve gericiliklerinin kaynağının İslam olduğu” algısı yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır.

4- Siyonist Yahudilerin ve emperyalist Hristiyan merkezlerin, demokrasi ve özgürlük jelahtinli, sömürgeci ve ahlâk tahripçisi BATI MEDENİYETİ(!) hayranlığının reklamcılığı yapılmaktadır. Bu maksatla, “Batıcı” olmayanları veya Batı'nın barbarlık ve bağınazlıklarına karşı çıkanları, çeşitli isnat ve ithamlarla suçlayıp dışlamalarıdır. Bu Batı hayranlığına ve uşaklığına; “Kemalizm, Devrimcilik, Ulusalçılık, Yenilikçilik” kılıfları sarılması ve gönüllü Batı ajanlığı yapılması, bunların ortak tavrıdır.

Oysa nihayet bir insan olarak Mustafa Kemal bazı yanlışlıklarına, yanılığlarına, hatalarına ve günahlarına rağmen; İç Anadolu hariç, neredeyse tamamına yakını işgale uğramış bir süreçte Milli Mücadeleyi başlatmış ve başarmış, bize bağımsız bir ülkeyi ve Cumhuriyeti miras bırakmış bir şahsiyettir. Daha da önemlisi, oran olarak ancak yarım çeyreği hariç, Milletimizin hemen her kesiminin ortak hürmet ve muhabbet beslediği ve minnet duygusu hissettiği... Milli birlik ve dirliğimiz için müşterek bir değerimizdir.

Sn. Erdoğan'ın akıl hocası olarak takdim edilen şarlatan gibi bazı İslamcı takımınca; “Atatürk karşıtlığı” açıkça, ama aynı oranda “Erbakan gıcıklığı” münafıkça, yürütülmektedir. Buna karşılık; Sözcü'nün Yılmaz kalemşörleri gibi, Kemalist, Sosyalist ve Sabataist takımında ise, tam tersine, “Erbakan düşmanlığı” açık biçimde, ama “Atatürk hazımsızlığı” ve ondan nefret ettirme kurnazlığı gizlice yürütülmektedir.

[1] Tevbe: 107

[2] (<https://www.haberturk.com/yazarlar/murat-bardakci/2438647-mustafa-kemal-pasanin-millet-meclisinin-acilisindan-once>)

[3] (http://www.cumhuriyet.com.tr/koseyazisi/1356768/Bu_dincilerin_ahlaki_mahlaki_yok.html)

[4] (<https://www.haberturk.com/yazarlar/serdar-turgut-2025/2439070-yilmaz-ozdilden-bir-abisi-olarak-istirhamim>)